

MAROSUJVÁR

FÜGGETLEN POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden esütörtökön.

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 8 k. Fél évre 4 kor. Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 10 fillér.

Felelős szerkesztő:

FÜSSY JÓZSEF laptulajdonos.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Veress József

könyvkereskedése Marosujváron

Magyar nők a békéért.

Szinte megilletődéssel vesszük kezünkbe a tollat, midőn arról teszünk jelentést, hogy a mi magyar asszonyaink törekvése nem merül ki az ápolás és jótékonykodás másodrangú s csak a meglevő sebeket kötöző munkájában, hanem öntudatra és felelősségérzetre ébredve, magán a baj gyökerén kíván kötelességtudóan dolgozni.

Tudvalevőleg a hágai nőkongresszusból kifolyólag nálunk is megalkult az Állandó Béke Magyar Bizottsága, melyhez bizalommal várjuk minden lelkiismeretes magyar asszony csatlakozását.

Bármennyire méltányoljuk azt az önfeláldozó szamaritánus munkát, melyet a főrangú világtól kezdve egész a legalsó rétegekig végez ma — különféle alakban — minden igaz honleány, érezzük, hogy elérkezett az idő (igazán „most vagy soha”) a gyökeres és alapvető asszonyi munkára! A mi ápolásunk, sebkötésünk és jótékonykodásunk magában véve még egyetlen egy felebarátot sem ment meg a halál torkából és még kevésbbé akadályozza meg a jövődő vérfürdőjét.

Már pedig korunk egy legnagyobb humanistája és szónoka írásban és beszédben fanatikusan hirdeti, hogy a legjóhiszeműbb és legbuzgóbb munka sem igazán embermentő cselekedet, ha egyuttal nem a fejlettebb jövőt szolgálja!

Ime ennek a rettenetes háborúnak kellett jönnie, hogy megkinzott és összezuzott lelkű asszonyaink tömegesen megérezzék ezen jövődőért folytatott komoly és célhoz vezető munka hiányát az egész

világon! Belátták, hogy immár a nagy, fele emberiséget képviselő női tábor nem nézheti passiv magatartással a világ vérben gázoló „haladás”-át, nem töltheti idejét pusztán házi dolgokkal vagy az emberiség nagy és égbe kiáltó sebeinek aprólékos kezelésével és foltozásával, hanem bármilyen vád, kigunyolás vagy félreértés dacára is minden erejét és talentumát igazán a közjóért áldozza.

Hogy ezuttal csak a bennünket legérzékenyebben érintő meggondolatlan vádra feleljünk: mi magyar asszonyok nem „hazafiatlanságból” kívánunk lelkünk egész erejével, szívünk legmelegebb érzésével az emberiség egyetemes békéjéért dolgozni, hanem mert ösztönszerűen érezzük, hogy magyar hazánk is csak akkor lehet igazán nagy és igazi kulturország, akkor várhatjuk rá Istennek megérdemelt áldását és igazságos ítéletét, ha áthatva a testvériség Krisztusi gondolatától, az egyetemes békéért való kulturháborúra fordítja összes harci erejét.

Mikor mi ezt, az egész emberiség boldogítására célzó ideális eszmét hirdetjük — melyet úgy szeretnénk a felületesen gondolkodó emberek nemzet-ellenes eszmének nevezni — akkor mi szent meggyőződéssel érezzük, hogy első sorban szeretett hazánk emelésén, sőt felmagasztosulásán dolgozunk!

Vajjon ki merné féltetni nemzetét legelső példaadónk: Jézus Krisztus minden embert boldogítani kívánó testvériséget hirdető tanaitól?! Ki merné bizalmatlanul hallgatni az evangélium szavait s féltetni ettől a nemzeti ért?!

S vajjon a mi béketörekvésünk nem evangéliumi programm-e, mely

csak ujjaszületést eredményez?

Nyugodt lelkiismerettel és első áhitattal bontjuk ki a nemzet zászlóinkat, — mely szimbolizálja az összes színes együttes voltát, vagyis a mi esetünkben minden nemzet érdekét.

Nem rég olvastam egyik ismert napilapunkban, hogy a magyar nemzet egy a nobilitás fogalmával! Nos hát lehet-e nagyobb nobilitás a világon, mint a testvérgyilkolás ellen irányuló köteles küzdelem!

Magyar társadalmunkban való rendíthetetlen hittel várjuk az Állandó Béke Magyar Bizottságához való tömeges és lelkes csatlakozást. E bizottság arra lesz hivatva, hogy a hatalmak közötti hivatalos béketárgyalások alkalmával 20 hivatalos képviselőt és 10 helyetteset küldjön a helyszínére, az egész világ asszonyainak ott tartandó kongresszusára — melynek feladata a béketárgyalásokat — az állandó béke érdekében befolyásolni.

Percselné Kosza Flóra.

Iwangorod hősei.

Kolozsvári és gyulafehérvári bakák hősi harcai. Dékányi őrnagy hősi bravurja. Tordai fiúk vitézsége.

A vezérkari tönök helyettese, Höfer tábornok, aki tömör, rövid mondatokban naponként megírja az orosz háború történetét, az ő tényekhez ragaszkodó, száraz szavai között a múlt napokban helyet adott egy nekünk, erdélyieknek szóló gyönyörű dicséretnek. Az előretörő diadalmas, hadseregünk aznap sok, szép, ragyogó haditettei közül mint a leg szebbet kiragadta a gyulafehérvári 50 ik gyalogezred rohamát, amelylyel Iwangorod előtt a 122. számú pontot, a rettenetesen megerősített Sloviki-Nove-t elfoglalta. Azóta Iwangorod elesett és ebben talán a legnagyobb része van a vitéz gyulafehérvári bakáknak, akik az oroszokat rettenetes rohamukkal kikergették a legerősebb állásukból.

Nyomtatványok.

Esküvői-kártyák, bál- és menyegzői meghívók jutányos árban és gyorsan készíttetnek.

Mindennemű Iskolai- ügyvédi-, Jegyzői nyomtatványok jutányos árban kaphatók FÜSSY J. könyvkereskedésében.

A gyulafehérvári bakák parancsnoka egy Kolozsváron lakó katonatiszt volt: Acker Kálmán őrnagy. Ezelőtt a 62-ik gyalogezred katonája volt Acker őrnagy és a háború alatt helyezték át a gyulafehérvári regimenthez, amelynek három zászlóalját most olyan hősiességgel vezette rohamra.

Az ötvenedik gyalogezred augusztus elsején az iwangorodi vár legkülső erődjéről körülbelül nyolc kilométerre állott. Az ezreddel szemben egy kiépített országot megerősített állás, a mely modern haditechnika minden vívmányával szolgálta a védelem célját. A legelső orosz fedezék előtt egy 80 méter széles drótsövény volt kifeszítve, amely a legborzasztóbb módon veszélyessé teszi az ellenség támadását. Ezen a helyen három napja állott a gyulafehérvári ezred, de előretörésre gondolni sem lehetett. Éjjelenként a szapörök megpróbálták, hogy utat nyissanak az ellenséges lövészárkok előtt levő drótsövényben, de ezeket a vállalkozásokat az ellenség nagy óvatossága miatt nem kísérte siker.

Julius 31-én Acker őrnagy, a gyulafehérvári parancsnoka parancsot kapott, hogy a Sloviki-Nove t másnap, azaz augusztus elsején okvetlenül el kell foglalni. A tizennégy századból álló rajvonalkunk bal szárnyát a kolozsvári ötvenegyedik gyalogezred három százada képezte, Dékányi Gusztáv őrnagy parancsnoksága alatt. Az ötvenedik és az ötvenegyedik erdélyi regimenteknek jutott tehát az a dicső, de nehéz feladat, hogy a legnehezebb orosz hadállást rohammal elfoglalják.

Gyalogsági állásunk mögött lévő ütegeink augusztus elsején reggel öt órakor már óriási tüzzel kezdték lőni az oroszok állását. A tábori és nehéz ágyuk tüzebe itt-ott beleszólt egy-egy harminc és feles mozsár is és ez a rémes tüzeső délelőtt 9 óráig árasztotta el az orosz fedezékeket. A schapnellek és a gránátok zápora szakadatlanul hullott az orosz állásokra.

Ekkor a mi lövészárkainkban már készültek a rohamra. Minden ember tudta, hogy pontban kilenc órakor elkezdődik a tánc. Az emberek türelmesen várták a roham percének eljvetelét, a szakaszparancsnokok órát tartottak kezükben és várták, hogy a nagymutató a tizenkettőshöz érjen. Ebben a pillanatban Acker őrnagy rohamot vezényelt. Végig a rajvonalon megszólaltak a kürtök, az emberek „Hurra” kiáltással rohantak az orosz fedezék felé. Acker őrnagy elsőnek ugrott ki a fedezékből és kivont karddal vezette az ötvenes bakákat.

A bakák, székeltek, románok vegyest, haláltüvegű hősieséggel rohantak meg az ellenséges állást. A négy óráig tartó tüzés előkészítés nem tudta szétrombolni az orosz fedezék előtt lévő drótsövény mezőt és ezt a rohanó bakáknak kellett szétvágniuk. A bakák létrákat vittek magukkal, azt ráfektették a drótsövényre és azokon keresztül rohantak előre s közben aki csak tudta, a kézi ásójával rombolta szét a drótsövényt. Az oroszok közben gépfegyverből és gyalogsági puskákból óriási tüzet bocsajtottak az előretörő vitéz bakákra, akik ennek dacára titáni vitézséggel küzdötték magukat előre.

Egy pár perc múlva az első száz ember túl volt a drótsövényen és közben a szapörök utat nyitottak az utánuk jövőeknek. Mindig többen és többen értek keresztül a hatalmas akadályon és most szuronyral, puskatussal és gyalogsági ásóval rohantak meg az állásaikat kétségbeesetten védő oroszokat. Az oroszok végül is — akit el nem fogtunk — eszeve-

szetten menekültek vissza a második fedezékbe.

A gyulafehérvári és kolozsvári bakák nem pihentek, rögtön támadást intéztek a következő állások ellen és egy órai vörös, hősi ember-ember elleni harc után Iwangorod kulcsa, a Slowike-Nove a miénk volt. Kétezerharsház foglyot ejtettek itt a hős erdélyi bakák; tizenegy gépfegyvert és harminc ágyút zsákmányoltak, azonkívül rengeteg mennyiségű hadiszert, amely bizonyítja, hogy az oroszok ezt a pontot minden erejükkel tartani akarták.

Ezen a napon az erdélyi bakák a haditörténelem legfényesebb lapjára írták fel nevüket és vitéz parancsnokaik nevét, a két kolozsvári katonatisztét: Acker Kálmán és Dékányi Gusztáv őrnagyokét.

A hős ötvenesek tehát fényes betűkkel írták be nevüket a haditörténelembe. Augusztus 2-án Kövess Herman tábornoknak Woyrsch hadseregében harcoló derék csapatai ritka bravurral Iwangorod legközvetlenebb védővövéhez szorították vissza az orosz sereget. E küzdelemben különösen a mi 50-ik „házi ezredünk” tűnt ki, amely az előbbi háborúkban a király arcaképét is megszerezte zászlójára.

Iwangorod délnyugati frontját nyolc, lépcsőzetesen egymásmellett kiépített előállással erősítették meg az oroszok. Nagy mélységben, nagy technikai ügyességgel dolgozták ki ezt kolosszális erődítési lépcsőt. Nyolc vonalban komplikált drótsövényt vontak, amelyek támogatták, kiegészítették egymást. Az 50-ik gyalogezred, más csapatokkal megerősítve, megközelítette ezt az előállást és az első drótsövényakadályok előtt beásta magát. Heves tüzés előkészítés közben átvágta és megkerülte az első akadály lépcsőt és a második előtt ismét beásta magát. Erre új tüzési tömegtűz árasztotta el az oroszokat. Gyalogságunk tovább vágta a drótsövényt, átbújt a hézagain, mit sem törődve a makacs ellenállással, a golyózáporral. Egy egész orosz hadosztály védte az előállást, mégis képtelen volt megakadályozni, hogy bravurosán előrenyomuló tulnyomólag aranyossszéki magyar és román fiaink a harmadik, negyedik lépcsőt is megvívják. A leghevesebb tüzésben tíz óráig fényesen dolgozó tüzéssegélyével eljutottak az erődlepeső utolsó vonaláig, rohammal megvívta azt is és a már ismert óriási zsákmányt ejtve, több kilométer szélességben áttörték a jól megépített iwangorodi előállásokat. A vezetés bravurját mutatja, hogy Iwangorod délnyugati előállásainak megvívása mindössze 241 emberünk elvesztésébe került és ezek közül is 200 könnyen sebesült.

A vitéz ezred hősiességét Woyrsch vezérezredes és Kövess tábornok külön napiparancsban is kiemelték. Elfogott oroszok vallják, hogy csodálatra ragadta őket a látvány, a mint katonáink a leghevesebb tüzésben, olyan megingathatlan nyugalommal mentek előre az akadályok utvesztőjében, mintha manőveren iskolapéldát mutattak volna az erődök megvívásáról.

A bravuros vezetés gyönyörű mesterműve volt ez a ragyogóan szép diadal!

Legyen pedig ennek teljes a perspektívája a mi krónikánkban is azáltal, hogy szegezzük le Klio vésője számára a kiűnő tálantum vezetének, a derék katonák rajongásig zeretett atyjának, a nekünk, tordaiaknak szívünkhez nőtt Dékányi Gusztáv őrnagynak nevét. A mit az iwangorodi csatában ő művelt, az valószínű csoda s arról méltólag csak hősköltemény szólhatna. Ez pedig nem találna az ő tulszerény egyéniségéhez. A de-

rék őrnagy végtelenül szolid, megnyerő modorával lebilincsel mindenkit, itt van kedves családi fészke Tordán s ezért a mi kis világunknak külön is ünnepelt hőse ő most bravuros vitézségéért.

Egyik kolozsvári laptársunk a napokban meghatóan szép és meleg tónusu cikkben hajtá meg az elismerés lobogóját Dékányi őrnagy előtt. Ideiktatjuk mi is jellemzésül a cikknek következő sokatmondó részét:

... Annak illusztrálására, hogy micsoda lélek lakik Dékányi Gusztáv őrnagyban, talán elég különben arra hivatkozni, hogy jó néhány esztendővel ezelőtt mint főhadnagy ő kezdeményezte volt azt az akciót, melynek eredményében az E. M. K. E. olvasókönyvekkel látta volt el a helyi helyőrség legénységét. Ezzel az „alárendelt” részlettel eladdig senki sem gondolt. Nem kell azonban azt hinni, hogy Dékányi valami chonvinista magyarosítási törekvés ösztökelte a kezdeményezésre. Egyáltalán nem. Vezette az ő legsajátabb egyéni érzéke, azt mondhatnók, vele született kultur-ösztöne. Látta, hogy a katonaság legénységéből mily sokan hagyják abba az olvasásnak és betűvetésnek az elemi iskolában nehezen elsajátított mesztetését és célul tűzte, hogy legalább a „fiainak” megkönnyíti a civil világ közösségével való kapcsolatának fenntartását. És úgy tett, mint gondolta. Még csak elismerést se várt derék kezdeményezéséért, mellyel mások arattak babérokat. Neki elég volt, ha száz legény közül egy akadt, aki a katonai szolgálata végéül egy hálás pillantással kereste fel azért, mert „fiainak” nem csak a kaszárnyai mechanizmust, de a civilizáció kultur közösségében egygyé forrt emberiség tagjait is figyelmére méltatta. És hogy ezzel nem vált valami száraz szobatudóssá, vagy pláne tudatikus álmadozóvá, ezt az Iwangorod ostrománál általa vezetett roham fényes sikerrel bizonyítja be mindazok előtt, akik eddig talán kételkedtek abban, hogy a jó litterátus ember és a jó katona ember fogalma összefér...“

Lelkünk igaz elragadtatásával üdvözljük mi is Dékányi őrnagyot, a kiváló katonát és derék csapatát!

HIREK.

— A közigazgatási bizottság ülése. Alsófehérvármegye közigazgatási bizottsága S z á s z József főispán Ömlötösága elnöklete alatt folyó hó 11-én ülést tartott. Az ülésen Bá r ó B á n f f y K á z i m i r tette meg első sorban j u l i u s h a v á r ó l szoló jelentését. Ezután Dr. I n c z é d y J o k s m a n Ö d ö n v m. főjegyző terjesztette elő az alispán fél-évi jelentését, amely részletesen szól az elmúlt félév közigazgatási állapotáról. A vármegye közéletmezésének ellátása érdekében Z e y k D á n i e l bizottsági tag szólalt fel, az alispán ezzel szemben bejelenti, hogy felhívta az egyeseket a szükségleteik beszerzésére és elrendelte a r. t. városok, illetve főszolgabiráknak, hogy a járásuk területén szükséglandó gabonamennyiséget jelentsék be. A vármegye köz-

MIT KIABÁLTOK?

NÉVJEGYEK

legelegánsabb s legolcsobb árakban készíttetnek

Füßy J. könyvnyomdájában Tordán.

MIT KIABÁLTOK?

élelmezését pedig a várm. pénztézetekkel óhajtja megoldani; és pedig szem alakjában. Nehány apró ügy elintézése után Dr. Dobozy Vilmos főorvos jelenti, hogy a közegészség július hóban kedvezőtlen volt. Élve született a vármegye területén 418, meghalt 548 egyén. A lakosság fogyása július hónapban 130 lélek. Kolerában megbetegedett 90, meghalt 56 egyén. A hasihagymáz Nagenyeden és Marosujvárt kisebb terjedelmű járvány alakjában uralkodott. Majd az iskolai és adóügyi jelentések után az ülés véget ért.

— **A király születésnapja Marosujvárt.** Aug. hó 18-án ünnepeltük Őfelsége koronás királyunk születésének 85-ik évfordulóját. Most e nagyfontosságú, országok, népek millióinak sorsát eldöntő időben is — igaz szívvel, osztatlan szeretettel vett részt városunk az országos ünneplésben. Az ünnep előestéjén zászlódiszt öltött a város. Ezer és ezer láng világított be az éjszakába. A bányászzenekar hazafias dalokat játszva bejárta a várost s nagy, hatalmas tömegtől kísérve a Rudolf-bánya elé vonult, ahol ismételten több hazafias dalt adott elő. Késő este volt már, amikor a tömeg ajkán elhangzott ami legdrágább, leghőbb, legszentebb imádságunk... Isten áldd meg a magyart... Másnap, vagyis f. hó 18-án templomainkban hálaadó ünnepi istentisztelet volt.

E helyen közöljük, hogy vármegyénk törvényhatósága Ő cs. és kir. Felsége iránt érzett alattvalói hűségének, hódolatának és szeretetének kifejezéseül a többi törvényhatóságok példájára f. hó 18-án Őfelsége előtt diszküldöttséggel képviseltette magát. A diszküldöttségben részt vettek: Majláth Gusztáv Károly gróf erdélyi püspök, Zeyk Dániel főrendiházi tag, Hosszu József kanonok, dr. Mayer Ödön orszgy. képviselő és báró Bánffy Kázmír alispán, cs. és kir. kamarás.

— **Áthelyezés.** Ambrus Anna magyarozdi és Sükösd Ágnes nagyrapolti ovónők kölcsönösen áthelyeztetek.

— **A m. kir. vall. és közokt. miniszter** Kádár Margit okl. polg. isk. tanítónőnek helyettes alkalmazását a marosujvári állami polgári fiúiskolához az 1915—16. tanévre engedélyezte.

— **Jakab Ödön** országos hírű költőnk, kitől a Vasárnapi Ujság legutóbbi száma ismét szép költeményt hozott nejével együtt városunkba érkezett s mint fürdővendég Marosujvárt hosszabb ideig fog tartózkodni:

— **Adomány.** A marosujvári bányatársaspénztári kórházban ápoló sebült harcosok javára a következők voltak szívesek adakozni: Gróf Mikes Kelemenné, Bárány Kemény Pál, Gegő Károly, Gróf Teleki Ádámné 20—20 K. Lajos Ferenc 16 K. Veres József 5 K. Fogadják a nemesszívű adakozók a kórházvezetőség és a sebültetek leghálásabb köszönetét.

— **Tulmagasak az őrlési díjak** Több oldalról érkezett panasz, hogy a malmok (a kincstári malmok kivételével) az őrlési díj felemelése által meg nem engedhető magas őrlési díjakat szednek (14 fillér helyett 30 fillért.) Tudtunkkal van egy belügyminiszteri rendelet, mely megállapítja, hogy mit szedhetnek a malmok őrlési díj képen. Ép ezért ellenőrizni kellene, hogy a malmok a miniszterium ide vonatkozó rendelkezéseinek eleget tesznek-e, mert a mai nehéz megélhetési viszonyokat tekintve fontos érdek az, hogy a közönség érdekei minden oldalon megvédve legyenek.

— **Koleragyanus eset.** Béres János marosgezszei közs. bíró koleragyanus tünetek között megbetegedett s rövid idő alatt meghalt. A hatóság minden intézkedést megtett, hogy a járvány széthurcolását meggátolja.

— **Tüzeset.** Vasárnapról hétfőre virradólag Székelyföldváron tűz pusztított, a tűz Marosujvárra is bevilágított. Özv. Hary Istvánné udvarában egy hatalmas istálló égett le. Állítólag az istálló ablakára elhelyezett égő gertyától kapott lángra az épület.

— **Vaddisznócsordák a csesztvei határban.** Mostanában gyakran meglátogatják a csesztvei határt a vad-disznók. Nagyobb csoportokban ellepik a kukoricásokat s mindenütt ahol megjelennek, jelentékeny károkat okoznak. Ép ezért szükségesnek tartjuk a vadak irtását hatóságilag elrendelni.

— **A babona.** A népből a babonát még a mostani modern világ sem irtotta ki. Petrosán János a Miklósdombári lakos kolerában meghalt. A dombári néphit azonban elhitte hogy nevezett életében prikulics volt és ezért sirjából kiásták, vasvillával és kaszával keresztül szurták a szívét. A sirháborító babonás emberek ellen természetesen a hatóság megindította az eljárást.

— **A maroscsucsi titokzatos idegen.** Egy különös megjelenésű ember hívta magára Maroscsucs községben a közfigyelmet. A szálás, jól táplált idegen az első emberpár őskori mintájára teljesen ruha nélkül jelent meg a község utcáján s kezével ide-

oda hadonászott. Az örültnek látszott férfi elől ijedve menekült a falu népe a csendőrséghez. A csendőrök minden nehézség nélkül elfogták a titokzatos degent s a csendőrsre bekísérték. Itt aztán kiderült, hogy a különös megjelenésű ember szökött orosz fogoly, aki elmondotta, hogy a Maros folyó tulsó partján levetkőzve átuszott a folyón, hogy a maga és a tulsó parton bujkáló társai részére Maroscsucs községben élelmet szerezzen. Előadta, hogy két nap óta étlen kóborolnak szökött társaival együtt. A mesének látszó vallomás valónak bizonyult, mert később a titokzatos idegen társai is előkerültek.

— **Eltűnt kis fiu.** Nagy Györgyné szül. Wurm Róza 12 éves fiu gyermeke szüleinek lakásáról egy hét óta eltűnt. Ha valaki a nyomavesztett kisfiuról valamit tud jelentse a helybeli csendőrségnél.

— **Üzenet.** Diana. Marosujvár. Dehogy is nem tudunk róla. Személyes ügy s így az eset nem a nyilvánosság elé tartozik.

R Beküldött cikket csak a jövő számban közölhetjük.

M. Szlntén.

— **A tisztviselők drágasági pótlékaról,** hadi segélyről sokat irtak a lapok az elmúlt héten. E cikk k hatásaként a „Budapesti Tudósító” illetékes helyről nyert információi alapján helyesbíró közleménnyel világítja meg a kérdést és kiemeli, hogy nem u. n. drágasági pótlékot folyósít a kormány az állami tisztviselőknek, hanem az általános nagy drágaság miatt aként segít rajuk, hogy a jelenleg három gyerekig adott családi pótlékot kiterjeszti a háromnál több gyermekes tisztviselők részére a többi gyerekek után is, fejenként 200—200 koronával, f. évi jul. 1-től visszaható erővel. Ezenkívül a nehéz anyagi helyzettel küzdő tisztviselőknek az őszi idény beálltával felmerülő szükségletek fedezésére u. n. drágasági segélyeket fog a kormány folyósítani oly rászorult tisztviselők részére, akik ezt kérik. Ezeken kívül három hónapi fizetésnek megfelelő kamatmentes kölcsönszerű fizetési előlegeket is kapnak az állami tisztviselők.

Mindenesetre üdvös, helyes és felette szükséges intézkedések ezek, de a tisztviselőknek csak egy rétegén: az államiakon segítenek. De kérdezzük: a szertelen, uzsora-szerű drágaság nem épen úgy sújtja-e a törvényhatósági és városi tisztviselőket is? Ők nem épen úgy vergődnek-e a drágaság kínzó-kamrájában? Hát velük mi lesz?

— **A poeta székely baka.** A székely nemcsak kitűnő katona, de lelkiéletét költői vonások is jellemzik. Erre az egy éves háború máris több példát mutatott. Erről szól az alábbi kis krónika is, melynek egyik haretéről most hazajött főhadnagy barátunk mesélt el a rapokban nekünk:

A kárpáti eseték idejében történt. A muszkák felrobbantottak, porrá tettek egy nagy hidat s mikor mi kivertük őket, a hid helyébe másat kellett készíteni. A 82 ik székelyudvarhelyi vitéz székely ezred legényeinek jutott e feladat megoldása. A jókötésű székely hidászok gyorsan és pompásan el is készítették a hidat. Csak még a keresztelés volt hátra. Az ezredes erről is gondoskodott. Kiadta parancsba, hogy a bakák másnapra írjanak egy rövid verset,

